

jeg tror, at det vil være rigtig, om §§ 50 og 52 arbejdes sammen, fordi de egentlig afhandlen samme Materie; den ene siger, at Rørene for Røgens Skuld skulle have en vis Størrelse, den anden, at de skulle have den dobbelte Størrelse i Beboelsesrum, for at man skal kunne ventilere til dem. Enten skulle Rørene selv have en dobbelt Størrelse, altsaa 20 Kvadrattommer for hvert Ildsted, eller ogsaa skal der være sævegne Rør, der gaa langs Siden af Skorstensrørene, som have et saadant Gjennemsnit, at de supplerer Skorstensrørenes Vidde paa den Maade, at Arealet bliver dobbelt saa stort, som det er fastsat i § 50. Der er desuden tilføjet, at disse Ventilationsrør skulle i Konstruktion og Behandlingsmaade være ligesom Skorstensrørene, hvilket ogsaa er nødvendigt, fordi de overmaade let ville blive anvendt som saadanne saaledes, at det er en Nødvendighed, at der gjælder samme Bygningsregler for dem. Der er altsaa ingen væsentlig Forskjel paa Rørene i § 50 og § 52 og en nærmere Behandling af Loven vil derfor vistnok medføre, at disse to Paragrafer blive til een. Der staar i § 45 i den ældre Byggeslov, den, der nu er ombyttet med § 51 i denne, nogle Bestemmelser om, hvorledes saadanne Skorstene skulle være, der ere bestemte til at bortføre store Røgmasser fra Fabrikker og Næringsveie, som bruge meget Kul, Dampmaskiner osv. Den egentlige Regel har været, at Bygningskommissionen kunde forlange en Høide af 35 indtil 50 Alen, naar den fandt det nødvendigt. Der er i Bygningsloven af 1871 føjet andre Bestemmelser hertil, som give en vis Ret til at forlange, at Ildstederne skulle være indrettede, som Bygningskommissionen anser det for hensigtsmæssigt; men der er i Sundhedsvedtægten for Kjøbenhavn med det Samme vedtaget en Bestemmelse, der gik noget videre. Men nu var der i det Udkast, saaledes som det er kommet fra Borgerrepræsentationen, til en revideret Byggeslov optaget en Bestemmelse, som gik langt videre; men denne Bestemmelse er udeladt i det Udkast, som her ligger for, saa at nu § 51 egentlig kun indeholder, at Skorstenen skal have en Høide af 35 til 50 Alen, eftersom Kommissionen forlanger det, naar der føres større Røgmasser fra de Etablissementer, hvor de anvendes. Marjagen til denne Indskrænkning af Bestemmelsen er udvillet i Motiverne, og det er den, at samtidig med, at Lovudkastet bliver Lov, har Justitsministeren indbrømt et Tillæg til Sundhedsvedtægten, der indeholder en saa vidt gaaende Bestemmelse i denne Henseende som muligt, idet den giver Forligheden Ret til at paalægge de Etablissementer, som besvære ved en stor Mængde Røg fra Skorstenen, at foretage saadanne Foranstaltninger, at denne Røg ikke fremtræder paa nogen generende Maade, men iøvrigt ikke indlader sig paa at give Bestemmelser om, hvorledes det skal ske. Men naar Sundhedsvedtægten kommer til

at indeholde en saadan Bestemmelse, er det klart, at Bygningsloven ikke kan indeholde andre Bestemmelser, som paavise, hvorledes Ildstederne skulle være indrettede, eller noget Lignende, idet man ikke paa den ene Side absolut kan sige: Det er Oders Sag at frie os fra Røgen, og paa den anden Side give Regler for, hvorledes det skal ske. Det kunde jo af Vedkommende anbringes som Noget, der var i Strid med hinanden. Men man kunde indvende: Ja, men saa vil allerebe det, der staar i § 51, at Bygningskommissionen kan forlange, at Skorstenen skal være 35—50 Alen, være for meget; thi der kunde jo ogsaa siden efter af Cieren, af hvem man forlanger, at han skal frie Naboerne for Røg, siges: Ja, det kommer af, at Bygningskommissionen har forlangt 35 Alen eller høiere, og det giver Røgen, havde vi ikke faaet det Paalæg, havde vi undgaaet Røgen; men det vilde være en saadan Urimelighed, at man ikke behøver at tage Hensyn dertil; thi det vilde være en Umulighed, at den forspøgede Røg kan hidrøre fra den forhøiede Skorstene, hvilke Ulemper denne iøvrigt kunde have, navnlig i økonomisk Henseende for dem, der skulle bygge den. Men paa den anden Side er det sikkert, at der er en Mængde Anlæg, om hvilke man fra Begyndelsen af maatte ønske, at de havde høiere Skorstene end den sædvanlige. Uden at de just udsønde den største Masse Røg, som saadanne Etablissementer undertiden forsyne Naboerne med, vilde det dog altid være saa meget, at man maatte ønske fra Begyndelsen af at kunne sikkre sig noget, og derfor har Bygningskommissionen faaet Medhold i Kommunalbestyrelsen i, at det vilde være heldigt, om Bygningskommissionen vedvarende havde Ret til at forlange denne i og for sig simple Bestemmelse om en noget høiere Skorstene. Det vil altsaa være en Følge af, at § 51, før § 45, nu indeholder mindre end tidligere, at den Paragraf i Sundhedsvedtægten, som er dens Supplement, og som gaar videre, end man tidligere er gaaet, maa knytte sig til Loven i den Henseende, at den udkommer paa samme Tid som eller tidligere end denne Lov. Blandt de mange Bestemmelser er der ingen eller høist ubetydelige, som have tilbagevirkende Kraft. Der er derimod en enkelt i § 58, der med den tilbagevirkende Kraft, den har faaet, vil faae en større Betydning, end man maaste har tænkt sig. Der staar nemlig: „Lo Nar efter, at denne Lov er traadt i Kraft, skulle alle Vadske være forsynede med Vandlaase.“ Svis nu en Vadske kunde forsynes med Vandlaase uden at flytte den fra det Sted, hvor den var, var Fordringen ikke saa vanskelig at opfylde, men naar man vil tænke sig, hvad der vil være det Almindelige, at alle de herværende Kjøkkenborde skulle tages ned, og Vadsken sendes til Tjernstøberien for at forsynes med Laas — det Nærmeste vilde næsten være at anstafte nye Vadske — er det en Foranstaltning,